

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Szerkesztői iroda:

Nagyenyeden

A KIADÓHIVATALBAN

hová

lap szellemi részét illető

közlemények küldendők

Kiadóhivatal:

Wokál Lajos könyvkereskedése

hová

az előfizetések és hirdetések

bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hordva vagy

vidékre postán küldve

egész évre 4 frt.

félre 2 frt.

negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit sorért, vagy

ennek helyéért 5 kr.

Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

Az erdélyi rom. kath. status-gyűlés.

Két napi, rendkívül érdekes tanácskozás után ért véget a gyűlés, melynek folyamáról valóban méltó megemlékeznünk. — Kolozsvár város szépen kitétt magáért az alkalomból a gyűlési tagok, ámbár kedvezményes utazási jegyek, eltérőleg az eddigi szokástól, nem adtak, — ugy egyházi, mint világi részről nagyon szép számmal jelentek meg. — Lónhart püspök Exeja már 22-én megérkezett s 23-án sűrűn jelentek meg plébániai szállásán a tisztelgők. — Az nap délutánján az igazgató tanács nagytermében Gál János nyug. kuriai bíró korelnöksége alatt értekezlet volt, — mi azonban aligha simított valamit a gyűlés kényesebb jellegű tárgyain.

24-én nagyszerű „Veni sancte” volt a főtéri történelmileg nevezetes templomban. Közéletünk legjelesebb férfait láttuk csoportosulni, mialatt a kolozsvári „dalkör” és több kiváló műkedvelő lélekemelően énekelte a classicus dallamokat. — Rövid óra mulva a Lyceum nagy termében, melyet Báthory István fejedelem régi nagy képe díszített, gyűltek össze a tagok, míg a karzatot zsufolásig töltte meg a hallgatóság. Az ajtótól balra a hírlapírók asztala állott, körülvéve gyorskezü, élénk tudósítóktól.

Küldöttség indult Lónhart és b. Jósika Lajos a status-gyűlés elnökei után, kiket riadó éljen fogadott ugy a folyosón sorakozott egyetemi ifjuság, mint a gyűlési tagok részéről. — Miután az emelvényen elfoglalták helyeiket, — püspök őnmaga következő beszédet tartotta:

Mélyen tisztelt Status-gyűlés!

Saját magam és sokaknak ohajtása teljesül, midőn az erdélyi rom. kath. Status ezen évi gyűlését a kolozsvári rom. kath. plébánia körében megnyitni szerencsém van.

Ezen plébániában tartott 1848-ik évben a fontos határozatokat hozott Status-gyűlés; innen indult ki 1866. évben az erdélyi kath. autonómiának új szervezete, mely ő cs. és apostoli királyi Felségének 1867. augusztus hó 19-én kelt legfelsőbb elhatározása és a vallás- és közoktatásügyi m. kir. főméltóságú miniszteriumnak 1867. évi szeptember hó 12-én 890. és 1873. évi jun. hó 16-án 1008. elnöki számok alatt kelt leiratai által szentesítést nyervén, erős vára lett az erdélyi katholicusoknak; itt e nemes város kebelében ő cs. és apostoli királyi Felségének ajkairól hallottuk a magasztos és vigaszteljes szót, melylyel az erdélyi kath. Statusnak autonómiáját „ősi intézménynek” jelezni, és ezáltal már az erdélyi fejedelmi korban törvény által biztosított autonómiánkat királyi szavának védelme alá helyezni méltóztatott.

E nemes városban, melyhez engem tíz és fél évi boldog lelkészkedésemnek szent emléke fűz, fogjuk tehát idei közgyűlésünket megtartani.

A tárgysorozat oly ügyeket ölel fel, melyek figyelmünket és érdeklődésünket nagymértékben felkeltik. Egész buzgóságunkra lesz szükség, mondhatnám, áldozatkészségünkre, ha azokat a kath. név és érdekek megtelelőleg megoldani akarjuk. Különösen a székelyudvarhelyi és brassói gimnáziumoknak elodázhatatlanul szükségessé vált építkezése, valamint az erdélyi püspöki megyében a lelkipásztori terheket viselő papság congruájának felemelése igényli különös figyelmünket és meg vagyok győződve, hogy mélyen tisztelt Statusunk minden lehető el fog követni arra, hogy ezen kiválóan fontos ügyek szerencsés megoldást nyerjenek.

Mélyen tisztelt Status-gyűlés! Mielőtt érdemleges tárgyalásba bocsátkoznánk, méltóztassanak nekem megengedni, hogy egy közelebről elhunyt férfit iránt, ki a magas kormány tanácsában ülve, legfőbb érdekeink az oktatás és nevelés érdekei-

nek 16 éven át böles vezetője volt, Statusunk nevében az elismerés hála adóját lerójjam. Trefort Ágoston vallás- és közoktatásügyi m. királyi volt miniszter urat értem, ki erdélyi kath. ügyeink iránti méltányos és igazságos eljárása által el nem évülő érdemeket szerzett. Soha el nem felejthetjük, hogy midőn árvaházi alapunk és egyéb járulékok, melyek a vallás-alapba befolytak, országgyűlési határozat következtében igen érzékeny veszteség esélyeinek voltak kitéve, Trefort Ágoston volt az, ki a jog és elvülhetlen igazság terére állva, mindaddig meg nem nyugodott, míg alapjaink követeléseinek jogosságát ki nem derítette, és nem csak a megtámadott tételeknek az országos költségvetés előirányzatába való visszaállítását, hanem a szünetelés teljes idejére a veszteségek teljes kárpótlását is kieszközölte.

Élénken meg volt győződve az erdélyi kath. egyház magyar nemzeti kulturmissziójáról és ezen meggyőződésének szóval és írásban többször határozott kifejezést is adott. Innen van, hogy midőn a kath status a szegényül dotált lelkészek járandóságainak feljavítását és az erdélyi kath. vallás-alapnak évi dotatioval leendő segélyezését kérte, szívesen hajlott kérésére s mind a két irányban a megfelelő segélyezési összeget vette fel budgetjébe; jó akarata ugyan tőle nem függő okok miatt hajótörést szenvedett, de mi azért az elismerés és hála meg nem szűnő érzetével adozunk emlékének.

Az 1888-ki Status-gyűlést, világi elnök ur ő nagyméltósága nevében is, megnyitottnak nyilvánítom.

* * *

Lelkes, hosszantartó eljenzés kísérte a püspök emelkedett hangu, szép beszédét.

A közgyűlés első tárgya a képviselők igazolása volt.

A 73 világi és 45 egyházi tagból álló gyűlés megalakulván, jegyzőül Finály Henrik egye-

TÁRCZA.

Levél Dr. Boér Jenőhöz.

Jelge: Magasba tör kiválva
Az alak,
Mig lenmarad a sárba
A salak.

Kedves Barátom!

A csákyai kirándulás lélek- és test-edző kedves időtöltése nem repült el minden nyom nélkül nálam. Engedd, hogy néked, mint ki kedves családdal együtt fő-fűszerezője valál a szabadban töltött órák kellemetességeinek. — néked, a szellemes művész-dilettánsnak ajánlhassam kötött soraimat, melyekkel a röpké perczek hamari ellejejtését megakadályozni igyekeztem.

Kiránduláson.
1888. szept. 16.

Mint máskor is annyiszor hiában,
A vágy eltöltő újra keblemet,
Ithagyni sertésbáboló porában,
— Mely szívemben naponként eltemet
Egy-egy magasb eszményt vagy édes álmat,
Ithagyni e várost, hol minden álmok,
És fölkeresni illatos virányt,
Hol minden tiszta és hol 'mi se' bánt.
Mi máskor prózagond, úgy-baj miatt
Valóulatlan hiu terv maradt
Most teljesült a lélek régi vágya,
S a hajnal már a szikla közt talála.
Hatalmas csipkés sziklabércz alatt,
Hol forrás csörg, zúgó patak halad,
Visz útnak eszerjén, erdőközön keresztül,
Madárdaltól fogadva mindenütt.

Míg szívünk mind-mind hangosabban üt,
És lelkünk húrjain szent béke rezdül.
Majd meg feltörve sziklahegytetőre
Kevélyen nézünk lenti völgybe vissza,
Hol próza füstjét ember, óh a dőre,
Röghöz tapadva együgyűen issza.

Pedig csak itt az élet
Ide fenn!
Csuszkáljon hadd a féreg
Oda lenu!
Magasba tör kiválva
Az alak,
Mig lenmarad a sárba
A salak.
Csak itt üdít az étvágy,
Mi most nem pusztá élvvágy,
Igazán;
Csak itt repül a lélek,
Csak itt, csak itten élék
Ezután! . . .

S hogy alkonyodni kezd az őszi táj,
Mín búsan ömlik el még ifju báj,
Bensőmben csak megszólal valami:
El tudnád szívemet szakítani
Hű kedvesedtől, ki a völgybe vár
Mélázva halvány hold sugárinál?
S miként patak körül a köre lépve
Rohanva lejt a nagy folyó ölébe:
Ellentállhatlan vágtyól elragadva,
A vizesét, friss léget hátrahagyva
Siettem én is le a szürke völgybe,
Az elhagyott kedves családi körbe. —
Régi igazság, mit e példa mond:
A vágy, a képzélet bár égben ront
Széttépre társadalmi lánczainkat!

Egy édes hang, egy nyájas kép megingat,
Egy láthatatlan finom píezi szál,
Mit szerelemnek rózsaujjja font,
Erősebb társadalmunk minden lánczinál!

Dr. Farnos Dezső.

Olasz életképek.

Fordította: Szöcs Géza.

I. Füstbe ment házasság.

— Francesco Soave után. —

Edmondo ur kinyitotta az ablakot s átszölt Gemamához, a ki rámosolygott:

— Jó reggelt, Gemma asszony; ilyen korán felkelt és dolgozik is már?

S a szép özvegy szintén kinyitotta az ablakát, letéve himző rámját. Gyönyörű teremtés volt, hollófeketé fűrtökkel, egy kicsit fitos parányi orrocskával, hamiskás szemekkel; s még ez nem minden: milyen sugár a termete, gömbölyűek a vállai s parányiak a kacsói! Nem esoda, hogy Edmondo ur legszívesebben időz a dolgozó szobája ablakánál s már reggel jókor leskelődik a szép özvegy után. Ki nem volna boldog, ha olyan szép menyecskével lakhatna szemközt s beszélhetne vele naponta tiszter is a nyitott ablakon át? — S ugy látszott, hogy Gemma asszony szívesen fogadja az Edmondo ur hódolását.

A férje egy év előtt halt meg s nagyon kevés vagyona maradt utána, a mi kényelmes és könnyű életmód mellett már-már a fogyatéknak van. Szerencsére ott van a szépsége, azzal szerezhethet ismét magának egy férjet, a kinek oldala mellett kellemes élete lesz majd. — Edmondo ur nem volt ugyan már fiatal, de azért épen nem visszatartó külsejű és vagyonos ember, van egy kis leánykája is, de az nagyon szelid természetű egy gyermek, nem sok baj lesz vele. Olyan szép asszonynak más fogalmaj vannak az ideálról. Azt hiszi, hogy Ed-

Ma a legkedveltebb és legelterjedtebb lap!

temi tanárt és Veszely Károly borbándi plébános, cz. prépostot választotta, melynek első teendője egy távirat szövegezése volt, — kérve pápa ő szentsége áldását.

A tárgyalásra került ügyek közül a congrua ügye keltett kiválóbb érdekeltséget. — Dr. Mohay Sándor, az ügyeket előkészítő 15-ös bizottság előadója, felolvasván a javaslatot, — első sorban előterjesztette püspök ő nmlga nyilatkozatát, mely szerint a püspöki jövedelemből évenként 4310 frtot fog jövőre rendszeresen kiadni. Nagy tetszés fogadta e nyilatkozatot s miután Ugron Gábor a congruát ő Felségétől nyerhető adománnyal, valamint az üresedésbe jutó egyházi javadalmak interkalaris jövedelmeinek bevonásával, — dr. Farkas Lajos egyetemi tanár pedig a terheket nem viselő hívek önadóztatásával, a protestáns domestika példájára, kívánta gyarapítani. Végül a 15-ös bizottság azon javaslata fogadlatott el, hogy a lelkeszi congrua egyelőre évi 600 frtban állapíttassék meg.

Délután 2 óra már elmúlt, midőn a gyűlés tagjai az egyházközség által a „Redout“ nagy termében rendezett fényes banquetre mehettek.

(Vége köv.)

Erdélyrészi Magyar Közmívelődési Egylet. EMKE-LOBOGÓ.

— Felhívás Magyarország leányaihoz. —

A múlt évben Budapesten tartott közmívelődési congressus kimondata, hogy az egyesületek legfőképpen a magyar nők áldozatkészességét iparkodjanak megnyerni.

Egyesületünk hálásan ismerte el az ez oldalról is kezdet óta osztatlanul tapasztalt támogatást — hiszen gyűjtőink, tagjaink, áldozóink arany-könyvében együtt található minden vidék legelőkelőbb hölgyeink névsora — nem tartotta szükségesnek e pillanatig külön felhívás intézését.

Most azonban egy kérésünk van, melynek meghallgatásáért, az ügy jelképes volta miatt, Magyarország minden igaz leányához esedezünk.

Igazgató választmányunk, a szivekben s a köztudatban önként jelentkező s tehát itt fel nem sorolandó indokok alapján, szükségesnek mondta ki a magyar Erdély megtartása végett alakult Emke számára egy lobogónak elkészíttetését.

E nemzeti trikolor, a magyar faj őseredeti jellemvonásának, a nőiség kultusának symbolumát, az istenanya képét fogja magán hordani, jelezvén, hogy Magyarország védasszonya: a nő, ki az erkölcs s így a nemzet.

Ezt a lobogót Magyarország asszonyainak kell összeadniok.

Erre kérünk bármi csekély legkisebb adományt is. Legyen e szent, ügyünk magasztosságához méltó,

mondoból igen derék, engedelmes és előzékeny férj válnak, a kit jól lehet majd kormányozni.

Mert Gemma nagyon akaratos és szeszélyes egy hölgy ám, — a ki, ha valamit szép fejceskéjébe vesz, egy cseppet sem tágít, a mig akarata nem teljesül.

Most meg épen azt találgatja, hogy miképpen lehetne a dolgot gyorsítani. Szeretné, ha már megkérné Edmondo. Azt már látja, hogy fülíg szerelmes bele s nemsokára fel is kell lépnie. A látogatásai szaporán érik egymást s az ablakon is mindjárt átszól, mihelyt csak teheti. Ez így soháig nem mehet. Már addig-addig röpködött a gyertya lángja körül a lepke, hogy meg kell égetnie a szárnyát. Talán nem meri megkérdezni? Gemma föl-kaczag:

— Oh, a bohó! Özvegy ember s mégis olyan tapasztalatlan, mint egy kis diák. Nó, hanem bátorítani fogom, mert akarom, hogy férjem legyen!

Azt találja, hogy unalmas így az élet; neki valaki kell, a ki ohajait teljesítse s érte éljen. Hozzá lát azért, Edmondot meggyőzni arról, hogy bátran előállhat, mert kérése meghallgatásra talál. S mi alatt az érdekes társalgás folyik, nyílik a szoba ajtaja s lágy, édes csengésű hang üti meg az apa fülét.

— Itt vagyok, papáska, hazajöttem, — s édesen csevegve tovább folytatja: — annyit tanultunk ma is az iskolában, hogy egészen megeheztem bele.

Az apa végigsimítja a kis gyermek szőszke fejét s gyöngéd szigorral kérdi:

— Hát Gemma néniem nem is köszönsz?

Erre a kérdésre egészen elborul a gyermek s roszkedvűen, vontatott hangon köszön:

— Kezeit csókolom — s azzal megy ki a másik szobába, becsapva az ajtót.

Gemma észreveszi, hogy a gyermek nem nagyon vonzódik hozzá s el is határozza magában, hogyha Edmondo megkéri, feltételül köti ki majd, hogy a gyerme-

tündöklő lobogóban minden magyar nőtől egy szalag, egy szögecske.

Öröklődjék le századokra e ragyogó jelvény s fenn-tartva napjaink küzdelmeinek emlékeztetőt, hirdesse s igazolja hitünket, hogy végül is e lobogó alatti békés küzdelmeink fogják befejezni azt a munkát, melyért oly sokszor lobogtatánk esatavértől pirosló zászlót hadainkon.

A legkisebb adományt is ennek a czélnek és ennek a munkának jelképes megörökítésére örömmel fogadjuk s minden nemes, igaz magyar nőtől kivétel nélkül kérjük.

A z i g a z g a t ó v á l a s z t m á n y n e v é b e n
Kolozsvárt, 1888. szept. 12-én.

Gróf Bethlen Gábor,
elnök.

Sándor József,
titkár.

Magyarország vármegyéi, önálló törvényhatóságú és rendezett tanácsú városai Tek. közönségéhez hazafiás tisztelettel.

Midőn ezelőtt három évvel egyesületünk a nemzet közhelyesítésével megalakult, kiváló hazafiás férfiak, hatóságok és testületek részéről vettük azt a kijelentést, hogy nagyobb mérvű pártolásra érdemes voltunkat iparkodjunk először — tényekkel igazolni. Az eszme különben való nemességét a föllépés égető szükségét mindenki elismerte: de előbb magatartásunk minden tekintetben dicsérendő voltát s sikereinket várta mindenki, az áldozatkészesség állandóságát ettől tevéen függővé.

Nem tekintve a föltételei súlyosságát — mert eredményeket érni el megfelelő támogatás nélkül, vajmi nehéz — a komoly kikötést indokoltnak ismertük el s e szerint iparkodtunk isten után eljárni.

Önértzellemmel küldhetjük meg most tehát itt a minden vonalon megindított akció kimutatását jelen tés-képen a már megfelelőleg áldozott közönségnek s egy-szersmind — hol ennek helye áll fönn — hazafiás bizalommal hivatkozva az ígérethez kére s képe n a kiérdemelt tovább támogatás iránt.

Kimutatásunkba betekintve, meggyőződhetik a nemzet, hogy szent áldozását ép oly tapintattal, mint sikerr-el vettük munkába, miről legjobban tanuskodik különben az elismerés, miben im már három éves egyesületünk osztatlan részestül.

Elismeréssel és bátorítással kísérik „jogos és nemes ügyünket“ fölséges urunkon, királyunkon kezdve, a magas kormány tagjai, a magyar egyházak fejei, a hazafiás sajtó, megsegélt vidékeink s kivétel nélkül összes köz-életi előkelőségeink.

S miután kimutatásunk szerint mindazt, a mit eddig kaptunk alkotásainkra lekötöttük, azonban — mint az eléggé ismeretes — a meghódítottnál még mindig végtelenül több a meghódítandó: szegylük-e — ismételjük: ott a hol méltányos s illő — kérés köteleességét, mit maga a nemzet adott kezünkbe és vár el tőlünk, midőn itt nem mint erdélyiek, hanem az ország fennáll-hatóságát föltételező Erdély megtartásával megbízott ör-állók gyanánt kérjük a segélyt.

Hol különösebben nem merítették ki részünkre az áldozás, a hálával fogadott segély után is sok mód áll támogatásunkat illetőleg rendelkezésre. Főlemlítve elő-

ket küldje a nagyanyjához; akkor nem lesz baj vele. Nem állhatja meg, hogy erre egy czélzást ne tegyen.

— Ugy tetszik nekem, hogy a gyermek igen komoly és barátságatlan természetű; azt tanácsolnám önnek, hogy küldje a nagyanyjához, ott majd megváltozik a természet.

Edmondoban különös kellemetlen érzést gerjeszt ez a megjegyzés: Komoly hangon kérdi:

— Azt hiszi Kegyed?

— Igen és nagyon szeretném, ha rám hallgatna, sőt mondhatnám, el is várom öntől, hogy így tegyen. Most holmi dolgok után kell néznen: délfelé látogasson meg.

Edmondo még mindig az előbbi eszme hatása alatt állva, szórakozottan felel:

— Leszek bátor.

A gyermek szomoruan ül a pamlagon.

— Miért vagy roszkedvű, Marietta?

— Fáj a fejem.

— Mondd csak édesem, miért nem szereted te Gemma néni? pedig ő nagyon szeret téged!

A gyermek gunyoson mosolyog hozzá:

— Meghiszem. Azért szeretné, hogy elmenjek a nagymamához. De én nem megyek, veled akarok maradni. Ugy-e megengeded, hogy itt maradjak, hiszen én jól viselem magamat mindig — s elkezd sirni a szép kis gyermek; nehéz könyecseppnek peregnék végig rózsás arczain.

Az apa szívében egy fájó hur rezdül meg, a mint siró leányát nézi. Eszébe jut az az áldott jó asszony, a ki három év óta nyugszik a föld alatt. Mennyire hasonlít hozzá Marietta! . . . S siet a siró gyermeket megvi-gasztalni:

— Ne félj kincsem, itt maradsz velem, én szeretlek téged, hisz jó kis leány vagy.

szőr is a rendszeres pótdó fölszinen levő kérdését, állan-dó pártfogóként állhatnak ügyünk mellé a hatóságok: akár rendszeres alapítvánnyal, évi segélyvel — vagy ha ez megvan — például egyes birtokosoknak pótdó önkéntes felajánlása megnyerésével; a legkisebb közsé-gnek is legalább rendes tagul beléptetésével; avagy bizo-sításával annak, hogy az engedélyezett nyilvános előadások, vagy vármegyék részéről a falusi fonó és tánczenedéyek dilyának bizonyos százaléka az Emke javára folyjon stb. Aztán csak 17,000 férfi és nő volna-e Magyarország, ki az ez idő szerint folyó honvédelemnek tagja lehet, s honnan jöhet erre nézve leghatásosabb impulsus?

A hazafiás napi sajtó egyhangú véleménye, hogy a támogatás intenzitásának még csak most kell következnie. Erre nézve tesszük mi meg most a formai lépést.

Olyképp fogván föl köteleességünket, hogy az egy-szer fölemelt zászlót kezünkbe teljes diadal nélkül, semmi körülmények között, kiengednünk nem szabad: ez újabb kérésünkkel mi beszámolásunkat tesszük a jövőnek, hogy a midőn majd mult leszünk, lássék mikép mi, kiket azon szerencse ért, hogy a legszentebb nem-zeti kérdés ideiglenes letéteményesséi valánk, megtettünk minden lehetőt; köteleességünknek fél uton megálló telje-sítésével nem vádoltathatunk.

A nemzet geniusa nevében száll ki a remélt olaj ágért a hánykodó hajónak utolsó galambja.

Kolozsvár, 1888. szept. 12. Az igazgató választ-mány nevében

Honfiai üdvözléttel

Gr. Bethlen Gábor
elnök.

Sándor József
titkár.

A fillérestély,

A természet mind kihaltabbá válik, a sárgult lomb hervadt leveleit szerta-hordja a sziszegő őszi szél. A nap nem éget többé oly hévvel, mint az egyszer már csaló-dott lányka lesütött szeméinek sugára, tudjuk róla, hogy egykor fénylett, égetett, de most már vesztett fényéből, hidegebb lett . . .

A társaság termekbe vonul, hol a sárguló lombokat nyíló virágcsokrok, a sivitó őszi szelet a zene kellemes accordjai, a fölmile dalt kedves szelid női hangok s a tomboló viharr Schakespeare átkai váltják fel; s a csaló-dott ifju lesütött szemének halvány sugára fénylő bog-járokon török meg.

A bál, a multságok feledtetik, hogy ott künn hide-gen fuj a szél, s az ablak alatt, ide csalatra a zene hang-jaitól, rongyos gyerekek ácsorognak.

Az ácsorgó csoportból egy szép szőke angyal bámul fel ábrándos kék szemével, s ajkairól önkénytelen elrep-pen a szó: „Istenem, beh szeretnék ott fenn lenni!”

Kézen fogam a szőke leánykát, hideg kezecskéi reszkettek a szokatlan érintéstől, felvivém a terembe. Figyelmesen bámult szét a szegletből, hova meghuzódék, hisz ő ily nagy termet soha sem látott — nem hiszem, hogy nagyságán kívül egyéb bámolni való lett volna kopott falain.

Nem sokára felgördült a cifra lepedő s egy ifju lépett a középen álló asztalkához. „Istenem, milyen nagy ur — sohajta a kis leány — kétygyertyátéget . . .” S az

A gyermek ujjong s örömben bőbeszédűvé válik:

— Hiába akarja az a csunya Gemma néni, hogy elmenjek itt maradok. Oh, ő nem olyan jó, milyennek mutatja magát — s Évának alig tíz éves leánya tudja, hogy mivel hat az apjára: — tegnapelőtt délután is mind egy katonatiszt bácsival sétált.

Edmondonak eszébe jut az a fiatal tiszt, a kire hosszabb idő óta féltékeny s sietve kérdi a gyermeket:

— Igazán láttad?

— Bizony láttam, az sokszor megy oda látogatóba, de te olyankor nem láthatod, mert hivatalban vagy — én úgy ki nem állhatom azt a nagybajuszu bácsit!

— Jól van, Marietta, — feleli rá az apja, — holnap reggel megyünk el innen, nagymamához s aztán utat tesszünk a vidéken is.

Ugy lett, Gemma nem tudta, hogy hova tűnt el Edmondo. Mialatt ő távol volt, megcsipett egy gazdag aglegényt s mire Edmondo visszatért, már jegyben járt vele: hanem Marietta még azután is látta Gemma néni-hez járni a „nagybajuszu bácsit“.

II. Luczia.

— Falusi történet, Renato Fucini után. —

— Kiesike! jer elő! — kiáltá messze csengő han-gon s aztán szomoruan tekintett körül.

A bokorból, mely mellett Luczia állott, közel a szik-lához, ijedten rebtent fel egy rigó.

— Oh Istenem, milyen szerencsétlenség, hogy a kis keeském elveszett — sohajtá Luczia.

A nap sugarai enyelegve ragyogták körül karsu termetét s a gyöngé szellő szétbontá dus haját, melyben egy vérvörös virág illatozott. Szép volt Luczia, mintegy angyal! S árva. Atyja rég meghalt, bátyja katona. Neki szolgálatba kellett állania. Egy gazdag, dolyfős paraszt-gazdához jutott, a ki kecskenyáját bizta rá.

ifjú olvasott, sokat, szépet, oda is elért, hol Szilágyi Lajos azzal vigasztalja nejét, „majd felruházunk a télen két gyermeket...”

A leánya arca kigyult örömben, hisz akkor ő is ruhát kap rongyai helyett, s tapsolt ő is, éltette ő is a közönséggel a derék felolvasót, Elekes László urat... „hisz ez az ur olyan, jó lelkű olyan okos...” A függöny legördült, s a leánya ajkáról szelid sohaj röppent el; természetese a szegénynek, hogy örömet is sohajokba folytas.

Még mosolygott arca, kis szívét még mindig valami kellemes érzés töltö el, míg a közönség zajos éljenzése felrázta álmából; pedig oly szép volt az... s oly szomorú ő, ha magára gondol. Ha a nő édes szelid hangján ébreszti férjét hajnal hasadtakor, a férfi boldog, feledi, hogy új kötelesség terhe vár rá: a leánya is felébredt álmat a kedves jelenség előtt. Papp Cecília k. a-nak épp egy csokort nyújtottak fel, a leánya oda bámult: „Istenem, beh szép...!” Szép és sikerült volt a kisasszony szavalata, s a közönség nem maradt báládatlan. A leánya arczán egy köny gördült végig. Hogy ne, hisz egy nő beszélt, oly szépen, oly szeliden, mint csak nők tudnak beszélni.

„Ni! ni! Ungár és Spanenberg bácsi...” — kiáltá a leánya, az öröm látható kifejezésével arczán — s oda bámula az „Itália” aria remekül sikerült előadására s a népdalra s tapsolt a tapsolókkal, éljenzett az éljenzőkkel, s ezek a bácsik annyi krajezart adtak neki... hát ha még tudta volna, hogy a derék iparosok most is értők fáradnak.

Szabó Jenő ur szavalta Vajda János „Sirból” című költeményét zene kísérettel, rendkívüli hatást gyakorolva, most is mint rendszeren a közönségre s az én árva gyermekemre. Tapsokkal adózott a közönség a mű-élvezetért dícsérettel emlékezünk meg mi is helyen szavalólól.

No most mondják uraim, hogy egy tapsonczot vittem oda, de ne feledjék el, hogy a kellemes hatások alatt önök is tapsonczok valának.

Az óra tizre jár, jön a táncz. Én elvegyülék a tánczoló köze, a leánya álomba merült. Akarják-e tudni mit álmodott?!... Egy szépen kifestett teremben sokkal nagyobb közönséget, 31 frt 60 krnál több bevételt, 4 frt 10 krnál több felülfizetést, 30 párnál több tánczost a négyesekben, s magának szép, új, meleg téli ruhát.

Az estélyre kiadva volt 15 frt 33 kr, maradt tehát tiszta jövedelem 16 frt 27 kr, mely összeg a kisegítő takarékpénztárba lett elhelyezve.

Felülfizettek: Szilágyi Farkas, Müller Mihály 1—1 frt; Széki Ferencz 60 kr; Szabó Károly, Gáspár János, Ignácz László, Szabó Jenő theologusok és Dr. Mátyás Mihály, Grün Sámuel 20—20 kr; Viski Gyula, Nemes Elek theologusok, Sándor Miklósné 10—10 kr; fogadják a felülfizetők és jelen voltak a kör tagjainak hálás köszönetét. Merkur.

IRODALOM.

Budapesti Hirlap.

A „Budapesti Hirlap”-nak a hazai művelt olvasóközönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelszóval: **magyarország!** Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar uj-

— Jó dolgod lesz, ha vigyázol a kecskékre, de jaj neked, ha elvesznek — mondta neki az asszony.

S most elveszett a kicsike, a fehérke, a legkedvesebb kecske, az asszony kedvence! Luczia bejárta az egész tájat, a sziklát, mind hiába!

Leült és zokogott szegényke. Végre felkelt és indulni akart. Mintha mekegősszerű hang hallatszott volna a távolból. A többi kecske felemelt fejfel figyelt.

Lucia rohant le, nem törődve a sziklacsucokkal, a melyek megvreztek lábaeszkait. Kék szemei fénylettek.

— Te vagy az fehérke, megkerültél! — kiáltá örvendve.

A mekegés megszűnt. Nem a kecskétől származott az, hanem Tognótól, a Luczia szomszédjától, a ki folyton a nyomában járt, de hiába. A leány nem szerette őt. — Most a bokorba rejtőzött s utánozta a kecske hangját. Luczia a bokor felé sietett, a honnan a hang jött.

A szél megállott. A nap lement, maga után vonván biborköpenyét. A granátbokrok ágai nem zizegtek többé a szellőtől. Luczia a bokorhoz lépett. Tognó kiugrott vad élvágyggyal arczán. A leány főliskoltott, mikor a gyűlölt ember átölelte. S pár pillanat múlva a dűhtől reszketve nyult a Tognó övéhez. Ott egy térforma hosszu kést vett észre. Kirántá s maga elé szurt. A meleg piros vér végig festé fehér ruháját, arczát...

Az elveszett kecske előjött s hozzádörgölözött Lucziához. Fehér szőre véres lett. Az estéli szél megint szárnyra kelt s végig rúzta a myrtus és gránitbokrokat.

ságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozóitársak egész seregén kívül a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik; minden rovatot külön vezető gondoz, a helyi tudósítokon kívül, a kik a nap történetét írják. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény felől rendszeres levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül, a távirati szolgálat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap” arról rögtön ne adjon hű és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap” politikai cikkei Kaa s Ivor báró, Rákossy Jenő, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független, magyar, pártérdekeket nem ismerő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai eseményeinek felől távirati értesülésekkel látnak el rendszeres levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bír a lap: a „Budapesti Hirlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokan állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. Europa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történt eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendszeres tudósítokon kívül minden fontosabb esemény felől a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap” e czélokra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezeltől 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabbban értesülő organuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap” Tárcza rovatát Teleky Sándor gróf, Tóth Béla, Rákossy Viktor (Sipulusz) és több kiváló írók közreműködése mellett, alapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napi rovatokat kitűnő zsurnaliszták szerkesztik s a helyi értesítés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényszéki rovatok külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat minden családnál asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szükséges. A regényesarnokban csak kiváló írók legujabb műveit közöljük. A zélfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy óra 1 frt 20. Az előfizetések vidékről legzélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők következő czim alatt: A „Budapesti Hirlap” kiadó-hivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. sz.

VEGYES HIREK.

— A jövő hét programja elég érdekes lesz. 2-án az alispáni és központi árvaszéki hivatalok ügykezelését fogja a számonkérő szék megvizsgálni. — Délután szűkebbkörű értekezlet lesz a regaleváltság ügyében, mi vármegyénk birtokosait kiválóan érdekeli. 3-án az állandó választmány tart ülést, 4-én pedig megyei közgyűlés lesz, érdekes tárgysorozattal és — választással! A jegyzői állásra — mint halljuk — többen akarnak konkurálni s mi csak örvendünk, ha a kvalifikált ifjuság felkeresi a vármegyét. A választáson áll a jökből a legjobbat választani.

— Uj tisztí ügyésze van Nagyenyed városának. Az önkéntes nyugalomba vonult Benkő Márton helyett, ki több évtizeden át híven és becsülettel szolgálta városát a folyó hó 26-án tartott képviselői közgyűlés egyhangúlag dr. Jeney Elek ügyvédet választotta meg tisztí ügyésznek, ki a gyűlés színe előtt letévén a hivatalos esküt, meghatottan mondott köszönetet az ötlet fiatal kora dacára ért megtisztelő bizalomért s fogadta, hogy szorgalmát s tehetségét a város érdekeinek megvédésére fogja szentelni. Fogadják a fiatal ügyész ur részünkről is legőszintűbb szerencsekívánatainkat!

— A helybeli theologiai akadémia ifjusága az 1849. október hó 6-án kivégzett magyar szabadsághősök emlékére, f. év október 6-án délelőtt 10 órakor a várbeli templomban gyászistentiszteletet tart a következő programmal: 1. In vocatio, — a gyülekezet által. 2. Hósi gyász dal, — a theol. dalkar által. 3. Ima, — tartja Szabó Jenő. 4. Ima dal, — a theol. dalkar által. Miről a nagyérdemű közönséget ezennel értesítik — az ifjuság nevében: Vajda Ferencz, elnök. Jancsó Sándor, titkár

— Dr. Dárday Sándor, a nagyenyedi választókerület képviselője s képviselőházi jegyző, rendkívüli szorgalmáról és nemes becsüvagyáról teszen tanúságot azon hazai jogirodalmunkban páratlan nagy munka, mely „Igazságügyi törvénytar” ezimen 2008. júl. 10-án, Athenaeum kiadásában most jelent meg. E munka négy külön részt képez: 1. A törvénykezési és szervezeti törvényeket. 2. A magánjogi törvényeket. 3. Hitel, kereskedelmi és ipartörvényeket. 4. Büntetőjogi törvényeket.

Ezenkívül be vannak osztva a kormányrendeletek s az elvi jelentőségű bírósági döntvények is, úgy hogy jogéletünk munkásai a legjobb tájékozást nyerhetik e műben, melylyel a képviselő ur valóban derekas szolgálatot tett.

— A Bethlen-főtanodánál betöltendő két rendes tanári hely elnyerésére — miat örömmel értesülünk — Fogarasi Albert és Bartha Zsigmond segéd-tanároknak a folyó év. ref. egyházkerületi közgyűlésen biztos kiállításuk lehet. Mindketten valóban kiérdemelték e bizalmat. — Fogadják szerencsekívánatainkat.

— Megyei orvos gyógyyszerész-egylet alakítása iránt indult meg mozgalom az enyedi orvosok és gyógy-szereszek közt, kik már évek óta tartanak fenn magok közt egy szűkebb orvos-gyógyyszerész kört. Az alapszabálytervezet elkészült. Dr. Magyar Károly megyei főorvos, mint az enyedi kisebb kör ez idő szerinti elnöke, meghívott küldött szét, melyben az összes megyei orvosok és gyógyyszereszek az október 4-én d. u. 5 órakor tartandó alakuló közgyűlésre meghívattak. Ugyanez nap tartván a megyei közgyűlés, remélhető, hogy az alakuló közgyűlés is annyira népes lesz, hogy a szervezkedés feletti tanácskozást megkezdheti s be is fejezheti. Ugy az orvos-gyógy-szereszi rend, mint megyénk közegészségügyi érdekében igen kívánatosnak tartjuk, hogy a tervbe vett egylet, melynek főmögötési magva a dr. Váradí-féle könyvtárban s alapítványban már meg van, minél előbb megkezdje s eredményesen folytathassa üdvös működését.

— Jótékonyág. Báró Kemény Lászlóné született Schafhütel Hermina Ó nagysága 20 = husz o. é. forintot kegyeskedett az alsófehérmegyei tanító-egylet „Gáspár-alap”-jára adományozni. — Fogadják Ó nagysága nemes adományáért leghálásabb köszönetemet. Sebestyén Sándor, „Gáspár-alap”-kezelő biz. tag.

— A „Kolozsvári atletikai Club” f. hó 24-én kiváló sikerű nyilvános viadalt tartott. Győztesek voltak: a kezdők kerékpár versenyén Borbély György bajnok 1 km. tavolságot 2 perc 87 m. alatt futott be. A 2-ik kerékpár versenyen 3 ang. mföldet Bartha Gergely 8 p. 12. m. p. alatt futott be. — A 100 yardos sík-futáson Gáll Simon nyert 11 p. 6 m. p. alatt; ugyanő nyert a bajnoki távol ugráson 561 c. m. ugrással. A bajnoki akadályversenyen Kolozsvári János győzött 1/2 ang. mföldet 2 p. 47. m. p. alatt futván be 12 akadályon keresztül szökve. — A sulydobásban Nyerges Zsigmond a 16 fontos golyót 8-80 méterre dobta. — Sikfutásban Borbély György bajnok nyert 1 ang. mföldet 6 p. 47 m. p. alatt; erős versenytársa volt Kolozsvári János, ki dacára, hogy kétszer kellett öltözést igazítani, csak 8 m. p.-el késett el.

— Nagy tűz volt e hó 24-én Fugadon a Pálfi udvarban, hol Mán Ironim bérlőnek nagy mennyiségű szénája, egy asztag buzája, egy kazal szalmája s a tulajdonosnak egy nagy színje légett. A tűz keletkezés módja még nincs kiderítve s különféle gyanúsításokra szolgáltat alkalmat. Annyit szavahihető szemtanútól hallottunk, hogy a lakosság nagyon buzgón hozzá látott a vízhordáshoz és oltáshoz különös módon épen a bérlő volt a leglanyhább a védekezésben. Az uralkodó nagy szárazság mellett nagy szerencse, hogy szél nem fajt, mert különben a jobbára szalmával fedett falusi hazak nagy része leéghe-tett volna.

— Megyei őszi közgyűlés. Főispán ő maga az őszi rendes közgyűlés idejéig f. évi október hó 4-re d. e. 10 órára tűzvön ki, van szerencsém hivatalos tisztelettel meghívni. T á r g y s o r o z a t. 1.) Gyászjelentés Trefort Ágoston vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter haláláról. 2.) A megyei javadalmasz 1889. évi költségvetésének megállapítása — ezzel kapcsolatban a m. járási orvosok kérése fizetés emelés, — Ludvig János főszámvevő kérése pedig illetményének megfelelőbb átválttatása iránt. 3.) A verespataki j. főszórási kérése egy díjnoki állomás rendszeresítése végett. 4.) A megyei nyugdíj alap részére 1 %, a r. t. városok terhére pedig 1/2 % rovat megállapítása. 5.) Igazolási választmány jelentése a legtöbb adót fizető bizottsági tagok 1889. évi névjegyzékéről tárgyában. 6.) A halálózás folytán megürült II-od aljegyzői állomáshoz választás utján való betöltése. 7.) A közigazgatási bizottság öt tagjának megválasztása. 8.) Az igazoló választmány tagjainak megválasztása. 9.) Belügyminiszteri leirat a m. nyugdíjalap ügyében. 10.) U. az Mán és Ürmösi j. orvosok költségi ügyében. 11.) Mán Ferencz j. orvos kérelme hivatalos költségei kárpót-lása, vagy megfelelő jutalom végett. 12.) Belügyminiszteri rendelet a tüzrendészet ügyében. 13.) Építési rendtartási-tervezet. 14.) Belügy-miniszteri leirat folytán a bírság pénzek hováfordítása tárgyában szerkesztett szabályzat. 15.) Szabályrendelet a megyebeli iparosoknak a megye területén levő heti vásárokon való szabad árulhatás engedélyezése tárgyában. 16.) Előterjesztés az Abrudbányán szükséges gyakorlótér-kiszajátítása végett. 17.) Fellebbezés az abrasubányai polgármesteri választás ellen. 18.) Fellebbezés az verespataki jegyző választás ellen. 19.) Fellebbezés a szász-csanádi jegyzői választás ellen. 20.) Község szervezeti szabályok. 21.) N. Enyed r. t. város husvágási szabályzata. 22.) N. Enyed r. t. város szabályzata a borbélyügy rendezéséről. 23.) Közleked. m. kir. miniszter leirata a csombordi hid költségeihez kért állami segély ügyében. 24.) Előterjesztés a révdíjak megállapítása tárgyában. 25.) Az 1889. évi közmunka válság díjak megállapítása. 26.) Akmar község inség költségeinek jóváhagyása. 27.) Megyei házi pénztár által kezelt alapok 1887. évi zárszámadása. 28.) Főszolgabírák által kezelt pénzek kimutatása. 29.) Községi zárszámadások. 30.) Községi költségvetések. 31.) Kolozsmegye felirata a vadházasságok megállapítása tárgyában. 32.) Pozsony sz. kir. város felirata a közigazgatási bíróság létesítése végett. 32.) Indítvány és előterjesztés az itálárulási jog megváltása tárgyában. Továbbá azon — időközben beérkezhető sürgős természetű tárgyak és indítványok, melyeket az október 3-án tartandó állandó választmány előkészítvén, tárgyalásra ajánl. N. Enyden, 1883. szeptember 20-án Csató János, királyi tanácsos, alispán.

CSARNOK.

A szép Marina orsója.

(Folytatás.)

Ott bégett már az egész nyáj a tágas skol körül. A tejes bárányok vidoran ugrándoztak, még az élemedettebb juhok összegyűltek ketten-hárman egy csoportba, fejüket összedugva, mintha arról akarnának tanácskozni, hogy vajon, mi okon adta át gazdájuk hivatalos tekintélyét, a botot, annak a másinak, a ki olyan gyenge, hogy alig emelte... Bizony van is min csodálkozzanak ezek az okos állatok, melyek egész nap látják gazdájuk furesa magaviseletét... Hanem hát, észrevételeiket nem szokták senkinek sem megmondani.

Istenem, de félséges az éjszaka ott a hegyek között.

Minden ormón egy-egy pászortűz gyul ki, mintha mind megannyi földre kívánczított esti csillag lenne; mellette heverész a pásztor s tilinkóján lelke szomorú, vagy édes érzéseit beszéli bele a néma esendbe s míg a szellő az ábrándos dalokat ringatva hordja szét, a koronás fenyők országa is éledni kezd. Minden levél külön egy-egy csodás történetet, százszor bűvös tündérrégét mond el, a szép hegyi tündérről, ki minden hajnalon ott fésüli hosszú arany haját a legmagasabb fokon; a kitépott szálakat széthinti a kósza szellő s ezekből leszen a szép árvalány haj; suttognak a csudás tengerszemről is, melybe minden éjjel tizenkét hóféhér hattyu száll fürdeni s amint bele mennek, mindenikből egy-egy angyal szép lány leszen; vidám nevetésük csalja a pászort s ha csak egyet is meglátott, mintha ördögösség lenne a látományban, sem éjjele, sem nappala nem lesz többé, kerüli az álom, étel, ital nem kell s el fogy színében, mint a fogyó hold az égen... És a pásztor ott a tűz mellett megéri az erdők suttogását s úgy elfogja szívét egy édes vágy a csodás tündérek után, hogy reggelig sem hunyja be a szemét...

Bizony szegény Lipták Pétert is kerülte egész éjen át az álom, pedig hát ő az erdők suttogását sem hallgatta. Egészen más valami töltötte el lelkét.

Arra a szép asszonyra gondolt, a ki szebb minden től tündérről; ennek a szép hullámos aranyhaja, bábrabló-bogár ragyogásu szeme, hajlékony sugár termete vette meg az ő egész lelkét, egész szívét, úgy hogy egyébre sem tud gondolni, egyébre sem tud örüdeni. De talán még ezt is el lehetne feledni, csak ne szót volna úgy a szívéhez azon a szép ezüst csengésű hangon, hogy örökké adása fog lenni, a miért akkor megmentette... csak ezt a hangot ne hallotta volna, mely még most is úgy a lelkében cseng, hogy a kerek világ minden méz-édes beszédét sem tudná tőle meghallani...

Hajnal hasadtakor újra kihajította a nyáját, de csak a lubuki dombig s ott ismét isten számába hagyta, hogy legelje a ropogós fűvet, a hol tetszik; maga pedig lebámult a messzi faluba, hol a templom mellett zöld salukateres ház van, a melyben az ő kintző boldogsága lakik...

Ezernyi ezer kis bogár zümmögött a lében, fűre méhek, színes pillangók jártak virágról-virágra, a tarka virág kehelynek mindenik tudott valami titkosat, valami édeset mondani, még a nagy dongó is oly csodálatos hangon zsongott, hogy elcsappott mellette, csak a jó Lipták péter nem szólt semmit, mintha az élő lények közt, kik e vidéken járnak, zsongnak, ő lenne a legérzékletlenebb egyedül...

Már a nap is jó nagy utat tett meg szokott pályáján, a delelőt is régen elhaladta s ő még mindig ott méltázott, mint egy holdkóros. Ugy, botjára dülve, élő szobornak is beillenek, csak a szíve ne verne oly lázasan, hogy messzire is kivehetni minden dobogását.

Óreg délután szokatlan zsiraj verte fel merengéséből. Egy csoport fiatal leány haladt dalolva az uton végig. Bántotta őt e nesz s félre akart vonulni, hogy magát láthatatlanná tegye. De már késő volt; meglátták.

— Hej Péter! — kiáltott rá egyik, a ki hamarabb beérte — hát megint csurgóra áll a kedved?

— Az ám — toldotta a másik — a podhrági sokadalom óta, mintha kicserélték volna.

— Bizonyosan kilopta valaki a jó kedvet belőle... Kitaláljam, hogy ki volt az, a ki ezt tette?

A legény lesütötte a szemét, mintha nem akarta volna, valamelyik rajta át a lelkébe tekintsen. A vidám lányok csak tovább évdtek vele.

— Eljősz-e vasárnap a Kaszás Mártonné fonójába. Igen jó időtöltés lesz. Mink is ott leszünk... Eljősz-e

— Nem! — felelt vissza a legény hidegen. — Ne mond, mert megbánod. Ott lesz még valaki is, a ki... Nő, de hát azért sem mondom el a többit...

(Vége köv.)

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÜRÖK BERTALAN.

Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS.

Sz. 5062 — 1888.

Árlejtési hirdetmény.

A gyulafehérvári kir. törvényszéki fogház kibővítése, a mostani fogház fedelzetének kijavítása és a kir. törvényszéki épületein teljesítendő némi átalakítások foganatosítása végett — a gyulafehérvári királyi ügyészség hivatalos helyiségében folyó év októberhő 9-én délelőtt 10 órakor árlejtés fog tartatni.

A kiküldési ár 2925 frt 67 kr. o. é. Arvezetni szándákozók az árverés kezdete előtt tartoznak 5 %-nyi bánatpénzt letenni — esetleges zárt irásbeli ajánlatok ugyanannyi bánatpénzzel ellátva az árlejtés napjáig a kir. ügyészséghez beadandók.

A részletes árlejtési feltételek és műszaki iratok alólrít kir. ügyészségnél a hivatalos órák alatt betekintheők.

A királyi ügyészségtől.

Gyulafehérvárt, 1888. szeptemberhő 23-án.

Tribusz Gusztáv,

királyi ügyész.

1—2

Sz: 1448—1888.

Árlejtési hirdetmény.

A vezetésem alatt álló kir. orsz. fegyintézetben letartóztatott fegyenczek házilag kezelt élelmezéséhez az 1889. évben szükségesnek marha- és borjúhús szállításnak biztosítása végett folyó évi október 24-én d. e. 10 órakor az igazgatói irodában árlejtés fog tartatni.

Felhívatiuk tehát a vállalkozni szándékozók, hogy a fentebbi határnapon személyesen vagy szabályszerű meghatalmazvánnyal ellátott képviselőjük által jelenjenek meg és szabályszerűen bélyegzett, esetleg biztosítékul is szolgáló 100 frt. bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat a kitűzött határidőig alólrít igazgatóságnál nyújtsák be.

Az ajánlatban az egységi árak határozott összegben kiteendőek és megemlítendő: hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri és magát azoknak alá-

veti. A vállalkozási feltételek az intézeti kiadó hivatalban a hivatalos órák alatt megtekintheők.

A kir. orsz. fegyintézet igazgatósága.

Nagyenyeden, 1888. szeptember 25-én.

Atzél Béla,
igazgató.

Felhívás a hölgyekhez!

DR. PLAUSITZ egészségügyi tanácsos úrnak sikerült az orvostudomány és vegyészeti segélyével egy arczbőrfinomító kenőcsöt feltalálni, melyet QUIRINI ALAJOS gyógyszerész úr és hites törvényszéki vegyész, a m. k. kormánytól nyert szabadalom alapján állít elő.

Ezen kenőcs tulajdonsága, hogy öregebb hölgyeknél az arczrácok elsimítása által egészséges, tude és finom arczbőrt s így ifjabb kinézetet idéz elő. Ifjabb hölgyek arczbőrének szépségét és üdeségét rövid idő alatt hatványozza oly módon, hogy ezen tulajdonok fokozott mérvben késő évekig megmaradnak. Továbbá felülmulhatatlannak bizonyult mindennemű arczfoltok, szeplők és apró kelek ellen; mely hiányokat rövid használat után nem csak eltüntet, hanem az arczbőr finomságát és üdeségét is helyreállítja.

Az arczbőr rég elvesztett üdeségének, arczfestés káros hatásainak és a bőr mindezen tisztatlanságainak eltávolítására egyedüli biztos hatással bíró szer. Jó szolgálatakat tesz továbbá a kéz bőr puhítására és finomítására nézve.

Főraktár egész Magyarország részére:

Budapest, Quirini Alajos Ujvilág-utca 2. szám.

Arak: 1 nagy tégely Dr. Plausitz-féle kenőcs és arczkenőcs — 80 kr.
1/2 nagy tégely — 50 "
1 üveg arczmosóvíz — 1 "
1 doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű — 40 "
1 egész doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű — 60 "
1 egész doboz rizspor fehér vagy rózsaszínű — 1.10 "

mind Dr. Plausitz találmánya. Minden tégelyhez egy használati utasítás jár. Figyelmeztetem a t. közönséget, hogy csakis az tekintendő Dr. Plausitz-féle kenőcsnek, melynek tégelyén „Quirini Alajos gyógyszerész” felirat bevésvé van. 1—10

Összetévesztések kikerülése végett azonban csakis PESTI Hirlap irandó cím gyanánt.

Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy hóra 1 frt 20 kr.

PESTI HIRLAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Nádor-utca 7. sz.

Ma a legterjedtebb és legelterjedtebb lap!

Íz évszámát a Pesti Hirlap megülte. Tíz év alatt vitta ki, hogy a legterjedtebb magyar lap lett. Ha leg-
először, egy önkényi értelemmel a legkedveltebb
S mint lett azaz? Ére melán hiszke lehet. Mert hiszkelesen és hankadallal lobogtatva, soha sem
usva a divatos áramlatok, az a zászól, melyet tíz év előtt kiltizt: a szabadság zászlóját. Pedig
a legelőbbi tíz év alatt is sokszor rossz idő járt erre a zászlóra... S ha ma — rengeteg olvasó-
láborral a hida mögött — dühödtelen tekintet vissza a Pesti Hirlap e lobogó alatt kivívott sikerére: mel-
tan föltét megelégedés a múltba, bizalom a jövőre nézve.
Szabadság, függetlenség! Ez volt s ez lesz jelszava és iránya jövőre is a Pesti
Hirlapnak.

Függetlenség minden irányban! Ebben rejlik a lap ereje, melynek logya minden
kötődő tekintetek nélkül megmondhatja az igazat mindenkinél: a kormányok és azt ík-
mogató többségnek egy-egy, mint az elnökségnek. Sokasom bizelgeve a közönség hullámzó
szószövegek sem; sokasom a közönség után, de mindig előre jartva annak.
Ez a programom, ezt az irányt valójuk megöklénk azok a különböző
partalású kiltűző publikisták, kik a Pesti Hirlap politikai és
társadalmi cikkeit írják.

A politikai életre, a Pesti Hirlap tárcát is legelő-
rendű széplőre ma évek szövegétjük. Ugy, hogy ma nincs
lap, mely tárcaközlemények tekintetében velük vehető
Pesti Hirlapnál.

De nem vedelhetik — közönségük szerint
— a tartalom bősége, változatosága és
életnőge dolgaiban sem. Amint szöve-
kötés közönség, tréfa karcolat,
plakáttár, s a melletti anyagi hasz-
nos ismeretforrás cikkeit ma
készenre vanhatani egy
más lap sem hoz.

Specialisták képezték még a Pesti Hirlapnak a mindenki által olvasott,
annakféleg és szórakoztató szerkesztői tizenetek rovata; (naponta több, mint az összes
naplópók egész heten át, mi a szerkesztőség és olvasó közönség között fennálló szívélyes
csatlás viszonyról tesz élénk tanúságot).

S bár a legszívesebb kiltűzést naponta (a hirtől kivéve) két teljes ívet — 16 oldal — fölve-
gott állapotban ad az olvasó kezébe, kiltűz kezezetlenül helenkint még egy zsemem eltekintést is kapnak
a lap előlétől, teljesen ingyen. Ugy kedvezmény, mielőt ma egyetlen európai lap sem nyújt közönségnek.
Előfizetés — legszívesebben postai utalvánnyal — a hó hármelet naplótól kezdve eszközölhető s az előfizetés
pénzek a Pesti Hirlap kiadóhivatalánál (Budapesti nádor-utca 7. sz.) kiltűzöltek.
Levelező lapon nyilváníttat ónsajra a Pesti Hirlap egy hetig ingyen és bérmentve kapható
mutatványul.

Elég legyen a
Mikszáth Kálmán ál-
tal frt. — A t. Házbör-
című — közkeveltségű ország-
gyűlési karcolatokra, továbbá a
fővárosi közgyűlésekről és törvényes
esetekről írott mutató rojzokra, tréfa le-
írásokra, apróságokra, stb. hivatkozni.

A Pesti Hirlapnak van ma legelőbb
naplír., színház- és törvénykezési rovata.
A távirati tudósításokra, oly gondot fordít, hogy
napi hírek nagyobb részét a sirtűjők képezik,
mert a Pesti Hirlapnak már az expressz-levelet sem jön elég gyorsan.
A kiltűzött nevezetesebb politikai és nem politikai eseményekről pedig az
összes európai fővárosokból saját megbízott tudósítói kiltűzöltek —
kiltűzöltek nem kivétel — mindig lehetőleg kimerítő sirtűjőket.
Specialisták képezték még a Pesti Hirlapnak a mindenki által olvasott,
annakféleg és szórakoztató szerkesztői tizenetek rovata; (naponta több, mint az összes
naplópók egész heten át, mi a szerkesztőség és olvasó közönség között fennálló szívélyes
csatlás viszonyról tesz élénk tanúságot).